

Prusov njih večini ustavljala in celó velike skrbi ju obhajajo, da bi jima ne ušli in s tabora ne utekli.

5. listopada zjutraj jih začneta ona obdajati; pa celo dopoldne se Miroslav ne gane in brez skrbi si reče južno prinesti. Okoli in okoli se glasi vesela godba in trombanje Francozov in trdo stopanje Nemcev, ki ponosno obstopajo. Neizrečeno veselje jih navdaja, ker Prusi mirni in kakor se zdi oplášeni v svojem ležišču tiče. Vendar bi bili že sčasoma radi videli, da bi se beganje skoraj pričelo. Pa tolažila jih je misel, koliko slavnije da bo še, če bodo vse sovražnike skupaj polovili. Da jim Miroslav ne more uiti, tega so prepričani, in že si sladko posmehovanje svojih ljubic domišljujejo, ko bodo v klenjenega pruskega kralja gledat hodile.

Ta sladka sanjarija do dveh trpi. Ko pa ura odbije, se vzdignejo mahoma pruski šotori. Čede se postavijo, konjiki zasedejo, kralj zapové — in znamenje za boj zabučí. Gromoviti pok topov in možnarjev se razlega po livadi in pruske trume zgrabijo. Enrik, brat Miroslavov, popade pešce na desnem krilu in prebrisani Zajdlic v konjike udari. Konjica je hipoma pobita in Prusi hrbet pešcev naskočijo. Toliko bolj pa ta napad združence omami, ker bi bili razvala nebesa popred pričakovali. Francozi le stojé poldrugo uro — Nemci pri prvem streljaji pobegnejo. Sreča za-nje, da se je dan nagnil in da je temna noč napočila. O tamoti so jako bežali in so celó lepotične maže popustili. Pa drugi dan jih Prusi podé in pri 8000 zasačijo. Smeha je skor Miroslav počil, ko nečimernost v sovražnem tabru zagleda in tû reči najde, ki jih on v svojih poslopih nima. Vendar je bilo tudi nekaj robe, ki je vrednost imela, med drugim kakih sto bander, topov in možnarjev.

Veselje o zmagi je toliko večje, ker so tudi Rusi prusko zemljo popustili. Po zmagi pri vélkih Lovcah so mislili, da bo Levald pobegnul in zasedene poti odprl. Pa nekoliko ur od borišča se je zopet nastavil in Apraksin si ne upa ga vnovič zgrabiti. Nagloma pustí tabre in beží na Poljsko nazaj. Po celi poti, kodar so Rusi nazadovali, je neizmirno topov, voz in drugih priprav obležalo. Pa tû Apraksina prost gré Levald tudi na Švede. Če ravno je imel le 6000 vojakov, jih je vendar premagal in na najgornije kraje Pomerije gnal. Le iz šleskega borišča se slišijo čmerne novice. Močno trdnjavo Švajdnico, ki se je dolgo branila, je sedaj vodja Nadazdi posilil. Tudi Davn je pri Vratislavi zopet premagal, se potem tega mesta polastil in vojvoda Brunšvig-Beverna vjel. Pa tudi tukaj smejo Prusi večje sreče pričakovati. Zakaj Davn je odstopil in Lotringen zopet veleval. Koj po bitvi pri Rosbahu se je Miroslav vzdignil, da bi zadnjega sovražnika odpodil in tudi v Šlezii svojim zastavam slavo pridobil.

Cesarski so pri Ljutnu ležali in so imeli 90.000 mož, pa ogenj Kolina jih več ne navduši. 5. grudna jih Miroslav napade in v kratkem popolnoma razpraší. Zastonj se Lotringen upira, da bi vredil središče, ki so ga Prusi prestrelili. Ko ga potem tudi od strane zgrabijo, vidi, da je le v pobegu rešitev. Pa malo trum je tako srečnih, da bi uteči mogle. 25.000 je na borišču zgubljenih, 20.000 družih se v Vratislavi brez boja podá. Dan za dnevom jih še potem Prusi na jezere polové, zlasti se oddelek Citen-a skaže. Lotringen je na Dunaj pobegnul, in Davn prevzame zopet povelje. Pa dolgo si prizadeva, da nabere armado, s katero se na borišče upati smé. Čez 100.000 vjetih in 400 topov in bander je kralj to leto pridobil, vse vojske premagal in predno še leto 1757. mine, ni razun v Švajdnici več sovražnika na zemlji pruski.

(Dalje prihodnjič.)

Dopisi.

Iz Polja na Koroškem 26. okt. — a. — O zadnjem dopisu izrečena želja, namreč naj bi se odpravila napaka, da učitelj šolski denar sam od hiše do hiše nabirati mora, se je že izpolnila v občini Zabrdéc. Od zdaj naprej bo to župan storil, in učitelj dobí od njega svoj denar o pravem času. Tako je pravo! Naj bi se to kmalu povsod tako naredilo. — Gozd naše občine se je po dolgem obravnavanju vendar enkrat tako izmeril, da dobí vsak posestnik svoj del. Tako ne bo nobenemu treba, lesá drago kupovati. Tudi pravo!

Z brkinskih hribov 22. okt. — Nadjali smo se Brkini, da bomo veseli letošnjih pridelkov kakor lani, pa Bogu bodi potoženo. Žalostna je! Dopisnik iz Senožeč v 42. listu „Novic“ piše, da Brkini unkraj Reke so ob vès pridelek, — in res e taka, mož ne laže. Turšica se je še precej obnesla, al vse drugo je slabo; krompir se je v brdni zemlji vès črn izkopal. Ker pa tudi od družih krajev slišimo isto tožbo, pričuje to, da letošnja nezmerna mokrota je bila tega kriva. Ker našim hribom sadje in vino veliko zaleže in nam je lani friško in suho sadje marsikak goldinar privabilo, nas letos žalost tare, ker ne od vina ne od sadja ne bo ne plenka ne cvenka. Kraševci se nam letos lahko smeja, ker imajo, če ne bogatih, saj dobre pridelke. Kakošna bo z nami čez zimo, sam Bog vé; to pa vemo, da bi trebalo, da bi naši nadžupani na pravem mestu oglasili našo revščino, da viša gospóska izvé naše nadloge in poskrbí pomoči. Brkin.

Iz gorenjega Krasa 26. okt. Z. — Lekarnica (apoteka) sežanska pride gospodu G. B. Angeli-u, drogeristu iz Trsta v roke. To je vesela novica ne samo za okolico sežansko, temuč tudi za vès gorenji Kras, kjer dozda ni bilo mogoče si niti za ljudi niti za živino potrebnih zdravil dobiti. Gosp. Angeli je po vsem kraškem svetu, pa tudi po vsem Primorji in kranjskem Notranjskem dobro znan zavoljo obile zaloge z vsem, kar spada v drogerijsko blago; poleg tega je postrežba pri njem hitra, prijazna, cena nepregnana; tudi je znano, da ima izvrstno ameriansko kamnoglje (petrolej). Obljubil nam je tudi osebno, da nas v Sežani hoče od vseh Svetih ne samo z lekarnico, temuč tudi z raznimi barvami in z izvrstnim omenjenim oljem po tisti ceni postreči, po kateri se te reči pri njem v Trstu prodajajo. Želimo mu tedaj dobro srečo!

Iz ipavske doline. S. R. (Pozor!) Pri naših sedih v Ajdovščini prizadeva si, kakor za gotovo slišimo, Lahinja iz Gorice vseliti se, da napravi ondi šolo za žensko mladost. Gotovo je, da šol za žensko mladost med Slovenci res zeló potrebujemo, kakor jih imajo sploh skoraj v vsaki vasi po Furlanskem. Ajdovščina, Rihemberk, Črniče, Komen itd., bili bi pripravni kraji za to. Al to vprašamo: kakošne pa bi morale biti te ženske šole? Gotovo národne za narod tukajšnji. Kakošno pa misli zgoraj omenjena Lahinja v Ajdovščini napraviti? Ker ne razume besedice slovenske, brž ko ne druge, kakor laške. Tedaj laška šola za slovenska dekleta v slovenski vasi! In to, kakor pravijo, le na željo par laških gospodov ondašnje kancelije. Ako je omenjena učiteljica edino le namenjena njihovi rodovini, nihče nima pravice vtikati se v zgolj privatno stvar. Ako pa ima ta šola obširnejši namen, je to druga. Radi verjamemo, da one gospóde vodi le ta blagi namen, da tudi ženski mladini je poduka, tedaj šole potreba; vendar vprašamo: so se li prevdarili nasledki talijanske ljudske šole na zemlji slovenski? Ljudska šola ali národnost ljudstva utrjuje ali jo spodkopuje. Ali po tem obče priznanem pravilu, ker smo prav na meji sil-

nega kraljestva italijanskega, ni nam dolžnost, da skrbno pazimo na vsako stopinico, da narodnost slovenska nikakoršne škode ne trpi? Ali bode tedaj sl. goriški konzistorij dovolil v šolo talijansko, ako namera ta šola ljudska šola biti ženski mladini? Ali bode kaj tacega sl. c. k. namestništvo tržaško pripustilo? Ali more vladi biti vse eno, da se Primorci čedalje bolj pollaščujejo ali pa da se laškemu življeju nasprotni slovenski duh utrjuje? Nismo ne še pozabili, da našo dolino talijanska knjižurica imenuje: „la bella valle italiana di Vipacco.“ Naj se nam le še laške učiteljice po slovenskih vaséh vpelejo, ko naša ženska mladost celó v Gorici nima ne najmanjše priložnosti, v sojem maternem jeziku izobraziti se, potem pa „smo kmalu vkupaj“, pravimo mi Ipavci. Bo li ajdovska soseska k taki ljudski šoli molčala? Ali ni pripravnic, učiteljic, bodi si na Goriškem ali Kranjskem, ki bi slovenski jezik umele? Zato pravimo pozor! to je: videant consules — —. Ljudske šole so prevažne, da ne bi jih občine ne vzele v posebno skrb svojo!

Od sv. Križa poleg Kostanjevice. (Po naključni zakasnjeno.) Dolenska stran si na vso moč prizadeva, da bi svojim pridelkom lahko pot odprla po svetu; priča tega je nov most, ki se je poleti odprl čez Savo na Krškem; nedavno pa je bil dodelan most tudi čez Krko med Brodom in sv. Križem. Da se bode ta most napravil, se še lansko poletje nobenemu sanjalo ni; kar v pozni jeseni neki veljavni možje od sv. Križa in sosednih vasi skupaj stopijo in se zastran toliko potrebnega mosta pomenijo in stroške prevdarijo; prečastiti gosp. fajmošter Janez Vovk pa prostovoljno prevzame težavno delo v svojo skrb, ter ga tako umno in marljivo vodijo, da se je vse srečno dovršilo. Naj očitno hvalo in zahvalo izrečemo vrlemu gospodu! Na roženkransko nedeljo so krasno ozaljšani, lepi in trdni most obče spoštovani gosp. dekan iz Leskovca vpričo mnogih duhovnov, uradnikov in obilo zbrane množice med gromenjem možnarjev slovesno blagoslovili in njegov pomen z ozirom na tisti most, čez katerega v večnost hodimo, zlo ginljivo razložili. Po cerkveni tej slovesnosti je bilo pri gosp. fajmoštru v sv. Križu izvrstno kosilo, pri katerem je napitnica napitnici sledila. — Druga svečanost isto nedeljo bila je po večernicah v farni cerkvi, kjer so novo izvoljeni župan g. Baznik in svetovalci naše srenje vpričo gosp. predstojnika iz Kostanjevice prisegali. In tako nam bo ta nedelja pač dolgo dolgo let v dragem spominu ostala! — Sedaj pa še nekaj o pridelkih našega kraja. Deslih nam je mraz na sv. Urbana dan strn nekoliko poškodoval, se vendar ne moremo čez letino sploh pritožiti. Sena in otave imamo obilo, fižola srednje mero, prosa, koruze, ajde, krompirja in družega korenstva dosti; ravno tako je trta obilen in prav dober sad donesla. Zato le pridite k nam; Gorenci in drugi tovarniki, prepričali se bote, da ne lažemo; lahko bote od nas kupili, ker denarcev silno potrebujemo. Zdravi!

Klanšek v France.

Iz Hotedršice na Notranjskem 25. oktobra. — Včeraj, 24. dne t. m., ko je ravno poldne odzvonilo, začel je streljaj od cerkve goreti kozolec, sè prapratjo in drugo suhljado do vrha nabasan, po smrkovih otročajih sè vžigavnimi klinčki zažgan. Ker je huda burja pihala ravno proti cerkvi in vasi, sta bila cerkev in stolp v tem hipu v ognji; kakor na cerkev, tako je tudi na spodnjo stran vasi dobrih 3000 korakov daleč sapa hipoma ognjenega petelina zanesla, in v dveh urah, predno so v gasenji izurjeni in korenjaški Logačani z 2 gasilnicama na pomoč prihiteli, je bilo že na levi strani potoka 14 hiš in 18 družih poslopij in kozolcev (kterih poslednjih naj saj v prihodnje ne dovoli žu-

panija v sredi vasi postavljati!) do tal pogorelo. V stolpu so zvonovi v jarmih že goreli, pa se vendar oteli, v znotranjo cerkev ogenj, dasiravno so luster in lampe popadale in okna gorela, ni segel. Farovž ravno letos lično dodelan smo srečno oteli, razun enega vogala, kamor je padel odgoreli vrh stolpa. Šolsko hišo so odzadej stoječa sadna drevesa ohranila. Srce mora trgati človeku, ko vidi danes strašno pogorišče, in sliši jok in stok ljudi brez živeža in obleke, brez stanovanja v mrazu; celó nobeden pogorelih pa nima ne toliko klaje, da bi svojo živino za en dan preživil! Kaj bodo reveži počeli, ki nimajo nič, pa so še zadolženi! Kakih 18 družin je ubogih gostačev, katerim ni ostalo nič družega kot beraška palica. Škoda v vsem skupaj gotovo presega 20.000 gold., dasiravno jo je okrajna gosposka le na 13.000 gold. presodila. Zavarovanih je sè cerkvijo vred 8, pa le za majhin znesek; tisti pa, ki niso bili, so bili po goljufnih agentih zapeljani. En mutast starček pri 60 letih, ki je hotel nekaj denarja rešiti, se je zadušil v dimu in zgorel, da je bilo komaj na ostankih še človeško podobo spoznati. Nesite, ljube „Novice“, ta kratki popis grozne nesreče po vsem slovenskem svetu, da potrka na vrata usmiljenih ljudi! Naj mi verjamejo, da to so večji reveži, kakor so taki, ki od hiše do hiše kruha prosijo. Sl. vredništvo*) pa lepo prosim, naj blagovoli milodare sprejemati, in jih ali c. kr. okrajni gosposki v Planini ali pa naravnost do podpisanega pošiljati. Zeló vspešno bi se pa dalo tudi tem revežem pomagati, ako bi jim — ker se je letos sploh na Kranjskem obilo klaje pridelalo — hotli marsikterih saj bolj bližnjih sosesk usmiljeni in premožniši možaki na pomoč prihiteti s klajo, steljo ali tudi družem živežem in to semkaj naznaniti, da bi se prepeljevanje oskrbelo. Mili bratje in sestre slovenske pomagajte, pa pomagajte hitro; saj dvakrat dá, kdor hitro dá!

France Rihar, fajmošter.

Iz Šmartna pri Liti 22. okt. — Tudi k nam se je pritepla kolera in pobrala nekoliko ljudi, pa kakor je čuti, nas je zopet zapustila in se podala proti železnici. To je resnica, kar „Novice“ pravijo, da se tje najraje oglasi, kjer je revščina in nesnažnost; enmalo je pa morebiti tudi nalezljiva, največ pa škoduje strah. Tega sem se sam prepričal iz sledeče prigodbe. Nekega dne me je na poti došel neki možek, po rodu Lah, ki se je pred kakimi 15 leti pri nas vselil. Prašam ga, kam tako hiti? „Mei Sohn in Pasjek — mi na to odgovori — ich bekom Post, dass hat Bauchwicks (Bauchzwicken), ich so srok, auch ich Bauchwicks bekommen.“ In res od samega strahú ga je začelo po trebuhu vjedati. Možek hiti tako naprej, da čez pol ure me zopet sreča, ko je že nazaj šel, al kako vesel! Od deleč že je vpil: „mei Sohn nichts hat Bauchwicks, hat Kopfšmalz, das is gut, Kopfšmalz, nicht kolera, auch ich verloren jetzt Bauchwicks.“ Tako vidimo, da od strahú ga je začelo po trebuhu ščipati, od veselja je pa ozdravel. Hruš.

Iz Ljubljane. (Iz mestnega zbora.) V poslednji seji mestnega odbora je župan dr. Costa med družim na znanje dal, da vsled odpisa c. kr. deželne vlade je državno ministerstvo pripravljeno izročiti sirotinske denarje za napravo sirotnice (Waisenhaus), ako deželni zbor izreče, da sirotnica bode za vso deželo in da deželni odbor prevzame gospodarstvo sirotiške hiše. Ta za deželo važna naprava pride tedaj v prihodnjem deželnem zboru v razpravo. — Odbornik dr. Toman je stavil interpelacijo (slovenski) do župana: ali je pismo udanosti, ki ga je ob času letošnje vojske mestni odbor poklonil, prišlo Njih Veličanstvu v roke, ker se nič ni

*) Iz srca rado!

slišalo o tem? Župan obljubi pozvedbe o tej zadevi. — Na vprašanje odbornika Stedry-a odgovori župan, da vse mestne letne račune do konca 1865. leta dobi finančni odsek v 14 dneh v pregled. — Župan dalje naznanja, da se mestni dohodki bojo za leti 1867. in 1868. tudi s tem pomnožili, ker se je cestnina (Pflastermuth) za 3600 gold. više v zakupščino dala. — Za pomnoženje mestnih dohodkov še veliko važnejša stvar pa je bila ta, da je župan danes predlagal: naj se mesto odreče sedanjemu namestku za vžitnino (Verzehrungssteuer-Aequivalent), ki ga leto za letom dobiva le z 50.800 gold., pa c. k. vlado prosi, da sme samo za se pobirati vžitnino (vžitni davek) ali pa to pobiranje v zakup (Pacht) dati. Po tej ali uni poti more mesto do večega dohodka priti, ki mu tudi po pravici gré, zakaj od leta 1830. dobiva ono zmiraj le gori omenjenih 50.800 gold. nov. den., čeravno se je število prebivalcev ljubljanskih od leta 1830. zelo pomnožilo, se po takem v mestu tudi veliko več povžije in za to vžitnino cesarski kasi zdaj 4krat viši dohodek doteka, mestni kasi pa nič viši. Po nekterih pomenkih je zbor sprejel županov predlog, za kterega, ako po sreči izteče pravična zahteva, bodo meščanje hvaležni gosp. županu, da skrbno gleda na to, da se — brez pritiske meščanov — odprejo mestu novi dohodki. — V tej seji je bilo tudi sklenjeno, od gosp. Resmana kupiti za 3400 gld. pod Trančo pri čevljarskem mostu tisto bajto, ki ni nikomur podobna, da se podere in sosedna hiša toliko raztegne, da si bote desna in leva stran te ulice lepo podobni, in na desno in levo se pri Ljubljani napravi čedna zidana obrežina (Quaimauer). Po odbitku tega, kar plačata sosedna, bode mesto pri tem lepšanji le 400 gold. stroškov imelo; — zato gré gosp. Resmanu hvala, da je s tem, da je prodal mestu hišo brez dobička, kakor jo je kupil, polajšal stroške mestni kasi.

— „Beseda“ v nedeljo v čitalnici na korist ubozim šolskim otrokom, kateri potrebujejo zimske obleke, ki jo bodo kakor lani delale milosrčne gospé in gospodičine, je lepo dosegla svoj namen na obé strani: nabralo se je 207 gld. 10 kr. in zadovoljstvo s tem, kar se je dalo v „besedi“, bilo je veliko in glasno. Ljubeznjiva deklamacija Valjavčeva: „Od kod reveži“ še celó mlade gospodičine Ide Rudholzerjeve, učenke gospodičine Orelove, — izvrstni Bendelnov zbor „Svoji svojim“, — samospeva: „Kje dom je moj?“ in „Zapuščena cerkvica“, ki ju je pel in poslednjega s fisharmoniko spremljal gosp. A. Heidrich, z mogočnim svojim glasom in čutjapolnim povdarkom, — godba Fr. Prumeovega, od gospodičine Roze Frelichove lepo spremljevanega „andante“ in „rondino“ od gosp. J. Kosa, ki je že večkrat čitalničine „besede“ povzdignil, — šaljiva in vselej občnega zadovoljstva gotova čveterospeva „Veseli godec“ in „Jurček“: to so bili predmeti deklamatorično-muzikalnega oddelka, kteremu je krono postavil „Črni Peter“ po dr. M. Prelogu poslovenjena gledališčina šaloigra, v kateri so gospodičina Marija Prelihova in gospoda P. Grazeli in J. Noli tako izvrstno svoje naloge dovršili, da moremo po vsej pravici „Črna Petra“ v kolo tistih iger staviti, ki so se v čitalnici najbolj dopadale. In tako more gospodičine in gospode, ki so vršili to „besedo“, navdajati vesela zavest, da ob enem, ko so ubozim naklonili več kot 200 gold., so prijeten večer napravili obili množici dobrotljivih udov in gostov, ki so se ta večer zbrali v čitalnici.

— Prvi „Sokolov večer“ zimske sezóne preteklo soboto odlikoval se je zopet po svoji navadni živosti.

— (Očitna zahvala.) Častitim gospodičinam in gospodom, ki so se svojo blago pripomočjo k nedeljski milodarni

„besedi“ v čitalnici naklonili toliko zdaten dohodek ubozim otrokom, se v imenu njihovem srčno zahvaljuje podpisani odbor, pa dodaja lepo hvalo tudi vsem, ki so darovali v ta namen. Odbor gospá in gospodičin.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Grozoviti naklep, ki bode gotovo srce vsacega Avstrijana silno pretresel, kterega pa je vendar previdnost Božja srečno odvrnila, imamo pred vsem danes naznaniti čitateljem svojim. Ko je namreč presvitli cesar 29. dne t. m. zvečer stopil iz českega gledišča v Pragi, je hotel nekdo z majhnim samokresom (pištolo) po njem streliti. K sreči zapazi to zraven njega stoječi angleški kapitan Palma, udari hudodelnika po roci in za prsi zgrabi. V tem hipu ga izročé deželni sodnii. Le to se dosihmal vé o tem človeku, da je krojašk pomočnik (žnidarsk ksel), oženjen in oče 3 otrok. Kaj ga je vodilo v grozovito nakano, bode preiskava razodela; to pa je gotovo, da v sredi zvestega českega naroda, ki ravno zdaj povsod sprejema svojega cesarja in kralja s tako živim in srčnim navdušenjem, stoji ta človek — samec! — Predstavljal se je v Pragu cesarju vse, kar le kolikanj veljave ima v mestu in deželi: deželni odbor, mestni odbor, duhovščina, plemstvo, deželni poslanci, prvomestniki okrajnih zastopništev, mnogo društva itd., župan mestni dr. Belsky, predsednik narodnega muzeja grof Clam-Martinić, predsednik odbora narodnega gledišča Urbanek, dr. Rieger kot govornik prvomestnikov okrajnih zastopništev so cesarja nagovarjali česki in cesar je tudi odgovarjal česki; še celó to se je primerilo, da sta ga ob potovanju dva fajmoštra nagovorila nemško, cesar pa jima je odgovoril česko. Mnogo darov je že podelilo Nj. Veličanstvo milodarnim napravam, pa tudi 5000 gld. národnemu gledišču s pohvalo, da narod česki skrbi iskreno za ta narodni zavod, — 10.000 gld. muzeja itd. Dr. Palacky je za svoje velike znanstvene zasluge prejel red železne krone. Potovanje cesarjevo bode trpelo do 9. novembra. — Hrvaški zbor je sklican na 19. novembra. Sila važen bode vsem Slovanom avstrijskim, ker se pražkim vred bode odločil federativno vprašanje avstrijsko. — Ogerski zbor ni še sklican; velike pomembe pa je to, da tista stranka, ki se zove odlokaška (Beschlusspartei) in najmanj priznava v zajemnost z drugimi avstrijskimi deželami, je stopila na vrh in potlačila Deakovce. Kakošen kruh bo iz te moke, sam Bog vé! — Priprave za rekrutbo prihodnjega leta so že zaukazane; nabirali se bojo novinci leta 1846. do 1842. rojeni; za 1000 gold. se more odkupiti vsak. — Na Benečanskem je bilo 21. t. m. ljudsko glasovanje: ali hočejo pod italijsko vlado biti ali ne. S „da“ jih je glasovalo 636.679, z „ne“ 67, — 367 glasov so zavrgli. Kralj pride 4. novembra v Benetke. — Boj kristjanov s Turki v Kandii še neprenehoma traja na škodo turško. Omer paša pride nek za poveljnika turškega na bojišče, — pa saj „ljubezni polni“ stavec komaj na konja more!

Iz Trsta je vredništvo ravnokar prejelo sledeče ranjenim štajarskim vojakom veselo naznanilo:

„Ranjeni vojščaki štajarskega polka šte. 47. fml. Ernst Hartung-ovega, kateri še niso v stanu si z delom kruha služiti in so tedaj v veliki potrebi, naj se po svojem gosp. fajmoštru pri meni oglasijo. — Po primeri potrebnosti jim bom kaj malega poslal.

V Trstu 28. okt. 1866.

France Čarman,
vojaški duhoven 47. polka.

Listnica vredništva. Gosp. Hr: „Pogovor pod hruško“ je zanimiv le onemu, kdor ga sliši tako govoriti, kakor je popisan.